

מסכת ערכין

פרק ד משנה ד

שָׁנִים בְּגַדֵּר כִּי צַד, יֶלֶד שְׁהַעֲרִיךְ אֶת הַזָּכוֹן, נוֹתֵן עֶרֶךְ זָכוֹן. וְזָכוֹן
שְׁהַעֲרִיךְ אֶת הַיֶּלֶד, נוֹתֵן עֶרֶךְ יֶלֶד. וְעַרְכִּים בְּגַעֲרָה כִּי צַד, אִישׁ
שְׁהַעֲרִיךְ אֶת הָאָשָׁה, נוֹתֵן עֶרֶךְ אָשָׁה. וְאָשָׁה שְׁהַעֲרִיכָה אֶת
הָאִישׁ, נוֹתֵנת עֶרֶךְ אִישׁ. וְהַעֲרָה בְּזָמָן הַעֲרָה כִּי צַד, הַעֲרִיכָו
פְּחוֹת מִבְּנֵי חַמֵּשׁ וְגַעֲשָׂה יוֹתֵר עַל בָּנוֹ חַמֵּשׁ, פְּחוֹת מִבְּנֵי עַשְׁרִים
וְגַעֲשָׂה יוֹתֵר עַל בָּנוֹ עַשְׁרִים, נוֹתֵן כְּזָמָן הַעֲרָה. יּוֹם שְׁלִשִּׁים,
כָּל מַטָּה מִפְּנֵנוֹ. שְׁנִית חַמֵּשׁ וְשִׁנְתַּת עַשְׁרִים, כָּל מַטָּה מִפְּנֵנוֹ, שְׁגָאָמֵר
(וַיָּקֹרֶא כֵז), וְאִם מִבְּנֵי שְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵעֶלֶה אִם זָכָר, הַרְיֵי אֲנוֹ
לְמִדִּים בְּכָלְם מִשְׁנַת שְׁשִׁים. מָה שִׁנְתַּת שְׁשִׁים כָּל מַטָּה מִפְּנֵנה,
אֲף שִׁנְתַּת חַמֵּשׁ וְשִׁנְתַּת עַשְׁרִים כָּל מַטָּה מִפְּנֵנה. הָנוּ. אִם עַשְׂהָ שִׁנְתַּת
שְׁשִׁים כָּל מַטָּה מִפְּנֵנה לְהַחְמִיר, גַעֲשָׂה שִׁנְתַּת חַמֵּשׁ וְשִׁנְתַּת עַשְׁרִים
כָּל מַטָּה מִפְּנֵנה לְהַקְלֵל. תַּלְמוֹד לוֹמֵר, שָׁנָה שָׁנָה, לְגַזְרָה שָׁוֹה.
מָה שָׁנָה הָאָמוֹרָה בְּשִׁנְתַּת שְׁשִׁים, כָּל מַטָּה מִפְּנֵנה, אֲף שָׁנָה

האמורה בשנת חמץ ושנת עשורים, כלל מטה מהנה, בין להקל
בין להחמיר. רבי אלעזר אומר, עד שאין יחרות על השנים
חדש ויوم אחד: